

[Poul Nielson.]

tern toldtilpasning i en række etaper i tiden fra 1. april 1973 til 1. juli 1977 og på en sådan måde, at tilpasningsprocessen er hurtigere for nogle varegrupper end for andre. Der er altså her tale om en temmelig kompliceret indkøringsproces, der vil kræve, at man administrativt er oppe på mærkerne både i toldvæsenet og i de dele af erhvervslivet, der direkte berøres heraf.

Tolddirektoratets og departementets arbejdsomfang i forbindelse hermed skal jeg vende tilbage til, og om de administrative byrder, erhvervslivet får i overgangsperioden, vil jeg sige, at vi jo netop har fået disse overgangsordninger og hele den trinvis komplicerede tilpasning i 5 års perioden for at sikre erhvervslivet så blid en overgang som muligt i forbindelse med omstillingen til de nye konkurrencevilkår inden for EF.

For det andet er der overførslen af indtægterne af indførselstolden til De europæiske Fællesskaber. Også dette vil ske i en glidende udvikling. Det er beregnet, at vi til sin tid får ca. 350 mill. kr. ind på den fælles ydre told, og dette overføres til EF, idet vi dog får 10 pct. tilbage til dækning af administrationsomkostningerne her i landet.

For det tredje er der spørgsmålet om en vurdering af forhandlingsresultatet omkring toldfri kontingenter for visse råvarer. Her må efter min opfattelse en helhedsvurdering gå ud på, at vi har opnået tilfredsstillende ordninger. Omkostningsforøgelsen for dansk erhvervsliv ved, at råvarer og halvfabrikata fra tredjelande, der nu er toldfri, bliver belågt med told i henhold til EFs fællestarif, vil efter overgangsperioden blive ca. 2-3 pct. af den samlede importværdi. På denne baggrund må man sige, at de krav til omstilling og produktivitetsforøgelse, som industrien i dag står over for i forbindelse med vor indtræden i EF, er mindre end den udfordring, vi stod over for ved vor indtræden i EFTA. Den udfordring klarede det danske samfund, og vi har tillid til, at vi også klarer situationen i EF.

For det fjerde vil jeg pege på, at det er væsentligt, at vi også fremover kan opretholde den toldbehandlingsreform, der trådte i kraft sidste år. Her har vi skabt et virkelig moderne og smidigt toldbehandlingssystem, som nok kan tænkes at vække interesse også i andre lande. Det eneste punkt,

hvor der på dette område skal ændres, er, at vi fra januar 1975 skal forkorte længden af den kredit, der gives med betaling af told og afgifter af indførte varer, til 30 dage.

De problemer, en sådan afkortning af kreditten kunne volde erhvervslivet, formindskes dog i takt med nedtrapningen af tolden mellem EF og os, som jo pr. 1. januar 1975 vil være nede på omkring 40 pct. af de nuværende toldsatsler.

For det femte er der et punkt, hvor de fleste borgere jo har en vis berøringsflade med told- og afgiftslovgivningen; det er reglerne om, hvad man må have med ind i landet, når man har været ude at rejse. Danmark har jo temmelig strenge regler på dette område, hvilket efter vor opfattelse også er nødvendigt for at undgå en udhuling af vore afgiftsloves statsfinansielle virkning. I forhandlingerne med EF har vi opnået, at vi i en 3-årig periode kan opretholde den kendte og vel mere eller mindre elskede 3 dages regel for afgifterne på tobak, spiritus og øl, hvorimod EF's rejseregler i øvrigt skal gælde. Dette indebærer bl. a., at der skal indrømmes told- og afgiftsfritagelse for et par liter hedvin og et par liter vin, selv om den danske rejsende ikke har opholdt sig i udlandet i 3 døgn. Før udgangen af 1975 skal disse regler igen tages op til undersøgelse.

For det sjette vil jeg fremhæve, at alle den nugældende lovs bestemmelser om toldmyndighedernes kontrolbeføjelser bliver opretholdt efter vor indtræden i EF.

Endelig er der en lang række ændringer af teknisk og redaktionel karakter, som er nødvendiggjort af indkøringen i det system af retsregler, der i EF er opbygget i forbindelse med den fælles toldpolitik. Jeg skal ikke her gå i detaljer på disse punkter, men henvise til, at vi i det kommende udvalgsarbejde jo vil få rig lejlighed til at gennemgå tilpasningsproblematikken i enkeltheder.

Der vil blive stillet store krav både til tolddepartementet og direktoratet i den kommende tid, men netop denne gren af den offentlige forvaltning kan vi efter min opfattelse være trygge ved at pålægge så stor en opgave. Der er al mulig grund til ved denne førstebehandling af endnu en dybtgående lovændring inden for dette område at rette en tak på offentlighedens vegne og sådan set også på politikernes og folketin-